

Miroslav Matouš

PŘEMÍTÁNÍ NAD LABYRINTEM

Soubor 21 esejů, snažících se postihnout z rozličných zorných úhlů krizi současné rozporuplné civilizace. V úvodní stati „Vláda věcí“ si autor všímá v historických souvislostech (počínaje Komenským) neblahých jevů v řízení naší země: „Nelze si vážit těch, jejichž soukromý život a veřejné vystupování dává špatný příklad. Zdá se však, že představitelé vlády a kultury si získávají proslulost spíše svými neřestmi než ctnostmi. Pro mnohé občany je to zadostiučinění: když oni, proč ne my?“ V dalším sledu jde o věci problémů celosvětových, mimo jiné o vztazích mezi lidmi, o záhadě zla a tajemství utrpení. V oddílu „O smyslu našeho života“ autor dochází k závěru: „Není správné se ptát „co má být“, ale výlučně „co je“ smyslem života. Pro zpřesnění lze otázku položit takto: „Co nám bylo dáno za smysl života?“ Anebo ještě přesněji: „Co nám kdo dal za smysl života?“ Bez Určovatele je bezpředmětné o smyslu života uvažovat.“

Závěr knížky autora, křesťanského duchovního, je přesvědčení, že hrozby, pocházející z vymožeností civilizace, nemají příčiny politické, technické a ekonomické, nýbrž morální. Na konci je uvedeno čtyřverší z jeho básnického souboru „Uhel a křída“:

*Nad poutí zvěře a ryb,
pod tahem ptáků chovám naději,
že s proměnou vymřou
strojoví veleještěři nového pravěku.*